

Laikina versija

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. gegužės 11 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Pridėtinės vertės mokesčio (PVM) bendra sistema – Direktyva 2006/112/EB – 132 straipsnio 1 dalies g punktas – Su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu glaudžiai susijusi paslauga, kurias teikia organizacijos, atitinkamos valstybės narės pripažintos socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis, neapmokestinimas – Paslaugų teikimas neapmokestinamajam asmeniui valstybėje narėje, kuri nėra paslaugos teikėjo sistėigimo valstybė – Paslaugų teikimo pobūdžio ir organizacijos, kuri yra pripažinta besirpinančia socialine gerove, sąlygos vertinimas – Reikšmingos nacionalinės teisės nustatymas – Sąvoka „atitinkama valstybė narė“

Byloje C-620/21

dėl *Varhoven administrativen sad* (Vyriausiasis administracinis teismas, Bulgarija) 2021 m. rugsėjo 27 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2021 m. spalio 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

MOMTRADE RUSE OOD

prieš

Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. L. Arastey Sahún (pranešėjas), F. Biltgen ir J. Passer, teisėjai, generalinis advokatas J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

– Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite, atstovaujamo S. Petkov,

– Europos Komisijos, atstovaujamos D. Drambozova ir J. Jokubauskaitės,

susipažinęs su 2022 m. gruodžio 1 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos

direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1), iš dalies pakeistos 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/8/EB (OL L 44, 2008, p. 11) (toliau – PVM direktyva), 132 straipsnio 1 dalies g punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant MOMTRADE RUSE OOD (toliau – *Momtrade*) ir *Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite* (Varnos skundų, mokesčių ir socialinio draudimo praktikos direktorijos direktorius, toliau – Direktorius) ginčą dėl pranešimo apie mokėtiną pridėtinės vertės mokestį (PVM).

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

PVM direktyva

3 PVM direktyvos 45 straipsnyje nustatyta:

„Paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur paslaugų teikėjas yra ?steig? savo versl?. Ta?iau, jei tos paslaugos yra teikiamos iš paslaugų teikėjo nuolatinio padalinio, esan?io kitoje vietoje nei ta, kur jis yra ?steig?s savo versl?, ši? paslaugų teikimo vieta yra ten, kur yra tas nuolatinis padalinys. Nesant tokios verslo ar nuolatinio padalinio vietos, paslaugų teikimo vieta yra ten, kur paslaugų teikėjas turi nuolatinę gyvenamąją vietą arba kur paprastai gyvena.“

4 Šios direktyvos IX antraštin? dalis susijusi su neapmokestinimu PVM.

5 Min?tos IX antraštin?s dalies 1 skyriuje „Bendrosios nuostatos“ yra 131 straipsnis, jame nustatyta:

„2–9 skyriuose numatytais atvejais neapmokestinimas PVM taikomas nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų ir tokiomis s?lygomis, kurias valstyb?s nar?s nustato siekdamos užtikrinti tinkamą ir s?žiningą neapmokestinimo atvejus reglamentuojan?i? nuostatų taikymą bei užkirsti kelią galimiems mokesčių vengimo, išsisukinėjimo ar piktnaudžiavimo atvejams.“

6 Tos pa?ios IX antraštin?s dalies 2 skyriuje „Tam tikros su visuomen?s interesais susijusios veiklos neapmokestinimas PVM“ yra 132–134 straipsniai.

7 Šios direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte nustatyta:

„Sandoriai, kurių valstyb?s nar?s neapmokestina PVM:

<...>

g) su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu glaudžiai susijusi? paslaugų teikimas ir prekių tiekimas, ?skaitant paslaugas ir prekes, kurias teikia ar tiekia senelių namai, viešosios teis?s reglamentuojamos ?staigos ar kitos organizacijos, kurias atitinkama valstyb? nar? pripažino socialine gerove besir?pinan?iomis organizacijomis.“

8 Šios direktyvos 133 straipsnis suformuluotas taip:

„Valstyb?s nar?s gali ir kitas, ne tik viešosios teis?s reglamentuojamas, ?staigas, neapmokestinti PVM 132 straipsnio 1 dalies b, g, h, i, l, m ir n punktuose numatytais neapmokestinimo atvejais, jei kiekvienu konkre?iu atveju tenkinama viena ar kelios šios s?lygos:

a) šios ?staigos neturi nuolat siekti pelno, o gautas pelnas negali b?ti skirstomas, bet turi b?ti

skiriamas teikiam? paslaug? t?stinumui užtikrinti ir j? kokybei gerinti;

b) šias ?staigas turi valdyti ir administruoti tik savanoriškais pagrindais asmenys, kurie patys ar per tarpininkus neturi tiesiogin?s ar netiesiogin?s naudos iš atitinkamos veiklos rezultat?;

c) šios ?staigos turi taikyti ?kainius, kuriuos patvirtino valdžios institucijos arba kurie neviršija toki? patvirtint? ?kaini?, arba, teikdamos paslaugas, kurioms tokio patvirtinimo nereikia, – ?kainius, kurie mažesni už PVM apmokestinam? komercini? ?moni? taikomus ?kainius už panašias paslaugas.

d) neapmokestinant PVM neturi b?ti iškraipoma konkurencija PVM mok?ti turin?i? komercini? ?moni? atžvilgiu.

<...>“

9 Šios direktyvos 134 straipsnis suformuluotas taip:

„Paslaug? teikimas ir preki? tiekimas neapmokestinami, kaip numatyta 132 straipsnio 1 dalies b, g, h, i, l, m ir n punktuose, kai:

a) paslaug? teikimas ir preki? tiekimas n?ra b?tinai vykdomiems neapmokestinamiems sandoriams;

b) pagrindinis paslaugas teikian?ios ir prekes tiekian?ios ?staigos tikslas – gauti papildom? pajam? iš sandori?, kuriuos vykdant tiesiogiai konkuruojama su PVM turin?iom[i]s mok?ti komercin?mis ?mon?mis.“

Direktyva 2008/8/EB

10 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyvos 2008/8/EB, iš dalies kei?ian?ios Direktyvos 2006/112/EB nuostatas, susijusias su paslaug? teikimo vieta (OL L 44, 2008, p. 11), 3 ir 5 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(3) Visais paslaug? teikimo atvejais apmokestinimo vieta iš esm?s tur?t? b?ti ta vieta, kur paslaugomis faktiškai naudojamas. Jei bendra paslaug? teikimo vietos taisykl? b?t? tokiu b?du pakeista, d?l administracini? ir politini? priežas?i? vis d?lto reik?t? tam tikr? šios bendros taisykl?s išim?i?.

<...>

(5) Teikiant paslaugas neapmokestinamiesiems asmenims, reik?t? ir toliau taikyti bendr? taisykl?, kad paslaug? teikimo vieta yra ten, kur teik?jas yra ?steig?s savo versl?.“

Bulgarijos teis?

Bulgarijos Respublikos Konstitucija

11 Bulgarijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Bulgarijos Respublikos teritorijoje gyvenantys užsienie?iai turi visas šioje konstitucijoje ?tvirtintas teises ir pareigas, išskyrus teises ir pareigas, kurioms pagal Konstitucij? ir ?statym? privaloma tur?ti Bulgarijos pilietyb?.“

Mokes?i? ir socialinio draudimo proced?ros kodeksas

12 Pagrindinės bylos aplinkyboms taikytinos redakcijos *Danachno-osiguritelen protsesualen kodeks* (Mokesčių ir socialinio draudimo procedūros kodeksas) 122 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Mokesčių administratorius gali taikyti pagal atitinkamą įstatymą nustatytą mokesčio sumą 2 dalyje nurodytai vertei, kurią jis pats nustato, esant šioms aplinkyboms:

<...>

3) apskaitoje buvo naudojami netikri ar netikslūs dokumentai;

4) kai nėra pagal [*Zakon za schetovodstvo* (Apskaitos įstatymas)] tvarkomos apskaitos ar ji nepateikiama arba kai iš apskaitos negalima nustatyti apmokestinamosios vertės, taip pat, kai apmokestinamajai vertei ar privalomo socialinio draudimo mokėto bazei nustatyti reikalingi dokumentai netinkamu būdu buvo sunaikinti;

<...>“

ZDDS

13 Pagrindinės bylos aplinkyboms taikytinos redakcijos *Zakon za danak varhu dobavenata stoynost* (Pridėtinės vertės mokesčio įstatymas, DV, Nr. 63, 2006 m. rugpjūčio 4 d., toliau – ZDDS) 21 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kai paslaugų gavėjas yra neapmokestinamasis asmuo, paslaugų teikimo vieta yra vieta, kur paslaugų teikėjas yra steigėjas savarankiško verslo.“

14 ZDDS 38 straipsnis išdėstyta taip:

„1. Neapmokestinami sandoriai yra numatyti šiame skyriuje.

2. Taip pat neapmokestinami sandoriai Bendrijos viduje, kurie būtų neapmokestinami pagal šį skyrį, jei būtų vykdomi šalies viduje.

3. Neapmokestinamas bet koks prekės įsigijimas Bendrijos viduje, kai jį tiekimas šalies viduje neapmokestinamas pagal šį skyrį.

<...>“

15 ZDDS 40 straipsnyje numatyta:

„Neapmokestinamas sandoris yra:

1) socialinių paslaugų teikimas, kaip tai suprantama pagal [*Zakon za sotsialno podpomagane* (Socialinės paramos įstatymas)];

<...>“

16 ZDDS 67 straipsnyje numatyta:

„1. Mokesčio suma nustatoma apmokestinamąjį vertę padauginus iš mokesčio tarifo.

2. Jei derantis dėl sandorio aiškiai nenurodyta, kad mokestis mokėtinas atskirai, laikoma, kad jis įtrauktas į sutartą kainą.

3. Mokestis taip pat laikomas ?trauktu ? deklaruot? kain?, kai prek?s tiekiamos mažmenin?je prekyboje.

<...>“

ZSP

17 Pagrindin?s bylos aplinkyb?ms taikytinos redakcijos *Zakon za sotsialno podpomagane* (Socialin?s paramos ?statymas) (DV, Nr. 56, 1998 m. geguž?s 19 d., toliau – ZSP) 16 straipsnyje nustatyta:

„1. Socialini? paslaug? teikimas grindžiamas socialiniu darbu, orientuotu ? pagalb? asmenims:

- 1) kasdien?je veikloje;
- 2) socialiai integruojantis.

2. Socialin?s paslaugos teikiamos remiantis individualiu poreiki? vertinimu, taip pat atsižvelgiant ? asmens pageidavimus ir asmeninius pasirinkimus.

<...>“

18 Pagrindin?s bylos aplinkyb?ms taikomos redakcijos ZSP 18 straipsnyje nustatyta:

„1. Socialines paslaugas teikia:

- 1) valstyb?;
- 2) savivaldyb?s;
- 3) Bulgarijos fiziniai asmenys, ?registruoti pagal [*Targovski zakon* (Prekybos ?statymas)], ir juridiniai asmenys;
- 4) komercin? veikl? vykdytys fiziniai asmenys ir juridiniai asmenys, ?registruoti pagal kitos Europos Sąjungos valstyb?s nar?s arba Europos ekonomin?s erdv?s (EEE) valstyb?s nar?s teis?.

2. 1 dalies 3 ir 4 punktuose nurodyti asmenys socialines paslaugas gali teikti tik ?registruoti [*Agentsia za sotsialno podpomagane* (Socialin?s paramos agent?ra)] registre.

3. 1 dalies 3 ir 4 punktuose nurodyti asmenys gali teikti socialines paslaugas vaikams iki 18 metų gav? licencij? ir ?registruoti ? 2 dalyje nurodyt? registr?.

4. Registravimo tvark? nustato ?statymo ?gyvendinimo taisykl?s.“

19 Pagrindin?s bylos aplinkyb?ms taikytinos redakcijos ZSP papildom? nuostat? 1 straipsnyje numatyta:

„Šiame ?statyme vartojam? termin? apibr?žtys:

<...>

6) „socialin?s paslaugos“ – tai veikla, kuria padedama asmenims ir išple?iamos j? galimybės gyventi savarankiškai; jos yra teikiamos specializuotose ?staigose ir bendruomen?je;

7) „bendruomen?je teikiamos socialin?s paslaugos“ – tai paslaugos, teikiamos šeimos ar j?

panašioje aplinkoje.

<...>“

ZSP ?gyvendinimo taisykl?s

20 Pagrindin?s bylos aplinkyb?ms taikytinos redakcijos *Pravilnik za prilagane na ZSP* (ZSP ?gyvendinimo taisykl?s) 40 straipsnyje nustatyta:

„1. Asmenys, norintys pasinaudoti socialin?mis paslaugomis, pagal savo gyvenam?j? viet? pateikia rašytin? prašym?:

1) Socialin?s paramos direkcijos direktoriui d?l socialini? paslaug?, susijusi? su valstyb?s deleguota veikla pagal 9 pried?;

2) savivaldyb?s merui d?l savivaldybei priskirt? socialini? paslaug?;

3) valdymo organui, kai socialini? paslaug? teik?jas yra fizinis asmuo, ?registruotas pagal Prekybos ?statym?, arba juridinis asmuo.

2. Prie 1 dalyje nurodyto prašymo pridedama:

1) asmens tapatyb?s dokumentas (susipažinti);

2) prireikus – asmens ligos istorijos kopija;

3) prireikus – *Lekarska konsultativna comitsia* (LKK) (Konsultacin? medicinos komisija (LKK)), *Teritorialna ekspertna lekarska comitsia* (TELK) (Teritorin? medicinos ekspertiz?s komisija (TELK)), *Natsionalna ekspertna lekarska comitsia* (NELK) (Nacionalin? medicinos ekspertiz?s komisija (NELK)) sprendimo kopij?.

3. Prireikus socialini? paslaug? teik?jas gali prašyti kit? dokument?.

4. Remdamasi prašymu ir prie jo prid?tais dokumentais, taip pat 27 straipsnio 7 dalyje numatytais atvejais, 1 dalies 1–3 punktuose nurodyta institucija per 20 dien? atlieka socialin? asmens socialini? paslaug? poreiki? vertinim? pagal 10 pried? ir tai užfiksuoja projekto ataskaitoje, atitinkan?ioje 8 priede pateikt? pavyzd?. 27 straipsnio 7 dalyje nurodytais atvejais asmuo pateikia prašym? po socialinio ?vertinimo.

<...>“

21 Ši? taisykl? 40d straipsnis suformuluotas taip:

„1. ?vertin? kiekvieno gav?jo poreikius ir apibr?ž? siektinus tikslus socialini? paslaug? teik?jai parengia individual? plan?.

2. ? 1 dalyje nurodyt? plan? ?traukiama veikla, kuria siekiama tenkinti:

1) kasdienes poreikius;

2) sveikatos poreikius;

3) švietimo poreikius;

- 4) reabilitacijos poreikius;
- 5) laisvalaikio poreikius;
- 6) ryšį su šeima, draugais, giminaičiais ir kitais asmenimis poreikius.

<...>“

22 Ši? taisyklė 40e straipsnyje nurodyta:

„1. Socialinių paslaugų teikėjas tvarko gavėjų registrą.

2. Registre pateikiama ši informacija:

- 1) gavėjų pavardė, gyvenamoji vieta ir (arba) dabartinis adresas, gimimo data ir šeimininkas;
 - 2) apgyvendinimo ar socialinių paslaugų teikimo aktas;
 - 3) globėjo, rėpintojo ar artimo giminaičio (??) vardas ir pavardė, gyvenamoji vieta ir (arba) dabartinis adresas bei telefono numeris;
 - 4) gavėjo gydančio gydytojo vardas, pavardė, adresas ir telefono numeris;
 - 5) apgyvendinimo ir (ar) socialinių paslaugų teikimo data;
 - 6) pabaigos data;
 - 7) mirties data, laikas ir priežastis, kai gavėjas mirė specializuotoje įstaigoje arba kai socialinės paslaugos teikiamos bendruomenėje.
3. Paslaugų teikėjas veda sunumeruotą, užantspauduotą ir specializuotos įstaigos antspaudu patvirtintą knygą, joje yra:
- 1) gyventojų atiduotų saugoti pinigų ir materialinių vertybių inventorių;
 - 2) pinigų ar materialinių vertybių atidavimo saugoti data;
 - 3) data, kada gyventojams buvo grąžinta pinigų suma ar materialinės vertybės arba jos buvo panaudotos jų vardu, jų prašymu, ir tai, kaip jos buvo panaudotos;
 - 4) už pinigų ir kitų materialinių vertybių saugojimą atsakingo asmens vardas, pavardė ir pareigos.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

23 *Momtrade* yra Bulgarijos Respublikos teritorijoje įsteigta ribotos atsakomybės bendrovė. Ši bendrovė šioje valstybėje narėje registruota kaip PVM mokėtoja nuo 2014 m. birželio 24 d. Be to, ji registruota Socialinės paramos agentroje kaip socialinių paslaugų teikėja ir turi asmeninės pagalbos, socialinės pagalbos ir pagalbos namuose pagyvenusiems asmenims pažymėjimus.

24 *Momtrade* teikiamų paslaugų gavėjai yra Vokietijoje ir Austrijoje gyvenantys pagyvenę asmenys. Pagal šios bendrovės ir jos klientų sudarytas sutartis teikiamos paslaugos – asmens sveikatos priežiūros ir pagalbos namuose paslaugos. Vairios paslaugų teikėjo pareigos išsamiai

aprašytos prie sutarčių pridėtam klausimyne, parengtame Vokietijoje ar Austrijoje registruotos agentūros, kuri ieško klientų ir juos nukreipia į minėtą bendrovę. Šios pareigos apima sveikatos problemų turinčių pagyvenusią asmenų priežiūrą ir pagalbą namuose.

25 Bulgarijos mokesčių institucijos per patikrinimo procedūrą, susijusią su laikotarpiu nuo 2014 m. birželio 24 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d., nusprendė, kad, atsižvelgiant į tai, jog *Momtrade* paslaugos buvo fiziškai suteiktos Vokietijos Federacinės Respublikos ir Austrijos Respublikos teritorijose, tam, kad galėtų pasinaudoti neapmokestinimu PVM pagal ZDDS 40 straipsnio 1 punktą, ši bendrovė turėjo pateikti įrodymą, patvirtinančią tų valstybių narių teritorijose per šį laikotarpį suteiktą paslaugų socialinį pobūdį pagal Vokietijos ir Austrijos teisės aktus.

26 Konstatavusios, kad *Momtrade* nepateikė tokių įrodymų, Bulgarijos mokesčių institucijos 2018 m. spalio 4 d. pateikė šiai bendrovei pranešimą apie mokėtiną mokestį su nustatyta PVM skola už minėtą laikotarpį. Direktorius patvirtino šį pranešimą.

27 *Momtrade* pateikė skundą *Administrativen sad Ruse* (Rusijos administracinis teismas, Bulgarija), ginčydamą ankstesniame punkte minėtą pranešimą apie mokėtiną mokestį. Teismas sumažino tame pranešime nustatytą skolos sumą ir patvirtino likusį pranešimo dalį. Šiomis aplinkybėmis konstatavęs, kad ZDDS 40 straipsnio 1 punktu į nacionalinį teisę perkeltas PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktas, teismas patvirtino, kad šios bendrovės Vokietijos Federacinės Respublikos ir Austrijos Respublikos teritorijose teikiamos paslaugos nėra socialinio pobūdžio, nes bendrovė nepateikė tų valstybių narių kompetentingų institucijų išduotų oficialių dokumentų.

28 Dėl *Administrativen sad Ruse* (Rusijos administracinis teismas) sprendimo atitinkamai Direktorius ir *Momtrade* pateikė du apeliacinius skundus prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui *Varhoven administrativen sad* (Vyriausiasis administracinis teismas, Bulgarija).

29 Šis teismas nurodo, kad pagal jo jurisprudenciją PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį valstybės narės neprivalo neapmokestininti socialinių paslaugų, teikiamų kitos valstybės narės piliečiams už jos teritorijos ribų. Toks aiškinimas grindžiamas Bulgarijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnio 2 dalimi.

30 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad, pirma, siekiant PVM direktyvos 132 straipsnio tikslo nesvarbu, ar paslaugų teikėjai ir gavėjai, kurie gali būti neapmokestinami PVM, gyvena arba yra įsisteigę vienos ar dviejų valstybių narių teritorijoje.

31 Antra, kadangi paslaugų gavėjai yra fiziniai asmenys, t. y. neapmokestinamieji asmenys, ši paslaugų teikimo vieta yra vieta, kur paslaugų teikėjas yra įsteigęs savo verslą, šiuo atveju – Bulgarijos Respublikos teritorijoje. Taigi, jeigu *Varhoven administrativen sad* (Vyriausiasis administracinis teismas) pateiktas PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto aiškinimas būtų teisingas, Bulgarijoje įsisteigusiesiems socialinių paslaugų teikėjams būtų taikomas skirtingas mokestinis vertinimas, atsižvelgiant į tai, ar jie teikia paslaugas Bulgarijos Respublikos teritorijoje, ar kitos valstybės narės teritorijoje užsienio piliečiams, o tai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nuomone, būtų nepriimtina, net jei nebūtų visiško fiskalinio suderinimo PVM srityje.

32 Šiomis aplinkybėmis *Varhoven administrativen sad* (Vyriausiasis administracinis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktą reikia aiškinti taip, kad komercinė bendrovė, kuri valstybėje narėje (šiuo atveju Bulgarijoje) yra registruota kaip

socialinių paslaugų teikėja, gali remtis šia nuostata, siekdama, kad socialinės paslaugos, kurias ji kitų valstybių narių teritorijoje teikia fiziniams asmenims, kurie yra šios valstybės piliečiai, būtų neapmokestinamos. Ar atsakant šis klausimas svarbu tai, kad rasti paslaugų gavėjus teikėjui padidavo komercinės bendrovės tarpininkas, registruotos valstybės narės, kuriose teikiamos paslaugos?

2. Jei pirmasis klausimas būtų atsakyta teigiamai, pagal kokius kriterijus ir pagal kokią teisę (pagal Bulgarijos ir (arba) Austrijos ir Vokietijos teisę) aiškinant ir taikant minėtą Sąjungos nuostatą reikia nuspręsti, ar bendrovė, kurios atžvilgiu atliktas mokesstinis patikrinimas, yra „pripažinta socialine gerove besirpinanti organizacija“ ir laikoma, kad rodyta, jog paslaugos yra „glaudžiai susijusios su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu“?

3. Ar pagal šį aiškinimą tam, kad komercinė bendrovė būtų laikoma atitinkamos valstybės narės „pripažinta socialine gerove besirpinanti organizacija“, pakanka bendrovės registruoti kaip socialinių paslaugų teikėjas, kaip tai apibrėžta nacionalinėje teisėje?

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtumo

33 Direktorius ginija šio prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtumą, motyvuodamas tuo, kad, pirma, atsakymai į prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo klausimus nekelia jokių abejonių, atsižvelgiant ne tik į PVM direktyvos 132 ir 133 straipsnių aiškumą, bet ir į su šiomis nuostatomis susijusį Teisingumo Teismo jurisprudenciją, ir, antra, šie klausimai yra hipotetiniai.

34 Šiuo klausimu reikia priminti, kad per SESV 267 straipsnyje nustatytą procedūrą tik būtų nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes turi vertinti tai, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas, ir Teisingumo Teismui pateikiamas klausimas svarbus. Taigi, iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teises aplinkybes, būtinas tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus (šiuo klausimu žr. 2023 m. sausio 31 d. Sprendimo *Puig Gordi ir kt.*, C-158/21, EU:C:2023:57, 50 ir 51 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

35 Nagrinjamo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo klausimai, pateikti nagrinjant bendrovės ir nacionalinės mokesčių institucijos, kuri atsisako atleisti šią bendrovę nuo PVM pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktą, ginčą, susijį su šio neapmokestinimo taikymo sąlygomis ir, be kita ko, su švokta „organizacijos, pripažintos socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis“ ir „su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu glaudžiai susijusių paslaugų teikimas“, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą, išaiškinimu, tam, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateiktas teismas galėtų nustatyti, ar šios bendrovės teikiamos paslaugos neapmokestinamos PVM, ir priimti sprendimą dėl pagrindinėje byloje nagrinjamo pranešimo apie mokėtiną mokesčių teisėtumą.

36 Šiomis aplinkybėmis neatrodo, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas neturi jokio ryšio su pagrindinėje byloje nagrinjamo ginčo aplinkybėmis arba dalyku ar kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo iškelta problema yra hipotetinė, nes Teisingumo Teismas taip pat turi informacijos apie faktines ir teises aplinkybes, būtinas tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus.

37 Tai, kad, Direktorius teigimu, PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto aiškinimas

nekelia abejoni?, neturi ?takos ši? klausim? priimtinumui.

38 Iš ties?, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, net darant prielaid?, kad atsakymas ? pateiktus klausimus nekelia joki? pagr?st? abejoni?, šie klausimai vis d?lto netampa nepriimtini (2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *Consejería de Infraestructuras y Transporte de la Generalitat Valenciana ir Iberdrola Distribución Eléctrica*, C?300/13, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:188, 18 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

39 Iš to matyti, kad prašymas priimti prejudicin? sprendim? yra priimtinas.

D?I prejudicini? klausim?

D?I pirmojo klausimo

40 Pirmuoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, pirma, ar PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktas turi b?ti aiškinamas taip, kad socialini? paslaug? teikimas fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje paslaug? teik?jas yra ?steig?s savo versl?, gali b?ti neapmokestinamas pagal ši? nuostat?, ir, antra, ar šiam aiškinimui turi ?takos tai, kad min?tas paslaug? teik?jas naudojosi šioje kitoje valstyb?je nar?je ?steigtos bendrov?s paslaugomis, kad susisiekt? su savo klientais.

41 Pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkt? valstyb?s nar?s neapmokestina su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu glaudžiai susijusi? paslaug? teikimo ir preki? tiekimo, ?skaitant paslaugas ir prekes, kurias teikia ar tiekia seneli? namai, viešosios teis?s reglamentuojamos ?staigos ar kitos organizacijos, kurias atitinkama valstyb? nar? pripažino socialine gerove besir?pinan?iomis organizacijomis.

42 Pagal Teisingumo Teismo suformuot? jurisprudencij?, aiškinant S?jungos teis?s nuostat? reikia atsižvelgti ne tik ? jos formuluot?, bet ir ? kontekst? bei teis?s akto, kuriame ji ?tvirtinta, tikslus (2022 m. balandžio 7 d. Sprendimo *I (Ligonini? paslaug? neapmokestinimas PVM)*, C?228/20, EU:C:2022:275, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

43 Šiuo klausimu, pirma, iš PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto formuluot?s matyti, kad šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas siejamas su dviem kumuliacin?mis s?lygomis, t. y. pirma, s?lyga, siejama su teikiam? paslaug?, kurios turi b?ti glaudžiai susijusios su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu, pob?džiu, ir, antra, s?lyga, siejama su paslaug? teik?ju, kuris turi b?ti viešosios teis?s reglamentuojama ?staiga ar kita organizacija, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažinta socialine gerove besir?pinan?ia organizacija.

44 Taigi PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte nenustatyta jokios s?lygos, susijusios su vieta, kur šioje nuostatoje nurodytos paslaugos turi b?ti fiziškai suteiktos, kad b?t? galima taikyti nagrin?jam? neapmokestinim?. Be to, pagal ši? nuostat? galimyb? pasinaudoti tokiu neapmokestinimu nesiejama su s?lyga, kad ši? paslaug? teik?jas ir gav?jas b?t? ?sisteig? toje pa?ioje valstyb?je nar?je.

45 Šiomis aplinkyb?mis iš PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto formuluot?s negalima daryti išvados, kad šioje nuostatoje numatyto paslaugoms netaikomas šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas, jeigu jos fiziškai teikiamos kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje paslaug? teik?jas yra ?steig?s savo versl?.

46 Antra, d?l PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto konteksto pažym?tina, kad ši nuostata yra šios direktyvos IX antraštin?s dalies 2 skyriuje „Tam tikros su visuomen?s interesais susijusios veiklos neapmokestinimas PVM“, apiman?iame 132–134 straipsnius. Iš šio skyriaus

pavadinimo matyti, kad būtent tai, jog jame nurodyti sandoriai yra susiję su visuomenės interesais, Sąjungos teisės aktų leidžias laiką lemiamu elementu į neapmokestinimo PVM tikslais. Vis dėlto tai, kad minėti sandoriai fiziškai atliekami vienos valstybės narės teritorijoje, o ne kitos valstybės narės teritorijoje, neturi tokios tokiam pobūdžiui.

47 Be to, reikia priminti, kad, pirma, pagal PVM direktyvos 133 straipsnio pirmą pastraipą valstybės narės leidžiama šios direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatytą neapmokestinimą susieti su vienos ar kelių jame nurodytų sąlygų vykdymu, t. y. sąlygomis, susijusiomis su privačių staigų, teikiančių paslaugas, kurioms taikomas šis neapmokestinimas, tikslais, į valdymu ir šių staigų taikomomis kainomis.

48 Antra, pagal šios direktyvos 134 straipsnį PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatytas neapmokestinimas netaikomas šioje nuostatoje nurodytoms paslaugoms, kurios nėra būtinos su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu susijusiems sandoriams vykdyti, arba kai jos iš esmės skirtos papildomoms pajamoms paslaugas teikiančiai staigai gauti iš sandorių, kuriuos vykdant tiesiogiai konkuruojama su PVM turinčiomis mokėti komercinėmis monėmis.

49 Kadangi PVM direktyvos 133 ir 134 straipsniuose nenustatyta jokių apribojimų, susijusių su atitinkamų paslaugų fizinio teikimo vieta, valstybės narės negali netaikyti PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimo šioje nuostatoje nurodytam paslaugų teikimui, kai jos fiziškai teikiamos kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra steigės paslaugų teikėjas (pagal analogiją žr. 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Bridport and West Dorset Golf Club*, C-495/12, EU:C:2013:861, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

50 Trečia, dėl PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimo tikslo pažymėtina, kad juo siekiama, PVM srityje užtikrinant palankesnę tam tikrų visuomenės interesais susijusių paslaugų teikimo socialinę srityje vertinimą, sumažinti šių paslaugų kainą ir padaryti jas prieinamesnes privatiems asmenims, galintiems jomis pasinaudoti (2020 m. spalio 8 d. Sprendimo *Finanzamt D*, C-657/19, EU:C:2020:811, 29 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

51 PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto aiškinimas, pagal kurį jame numatyto neapmokestinimo taikymo sritį patenka tik paslaugos, fiziškai teikiamos valstybėje narėje, kurioje steigės paslaugų teikėjas, prieštarautų ankstesniame punkte nurodytam tikslui, nes paslaugos, atitinkančios dvi šioje nuostatoje numatytas sąlygas ir teikiamos kitoje nei paslaugų teikėjo steigimo valstybėje narėje asmenims, kuriems reikalinga pagalba ar priežiūra, būtų apmokestinamos PVM, o tai neišvengiamai padidintų atitinkamų paslaugų kainą ir apsunkintų šių asmenų galimybes gauti šias paslaugas.

52 Taigi iš PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto pažodinio, sisteminio ir teleologinio aiškinimo matyti, kad šioje nuostatoje numatytas neapmokestinimas taikomas bet kokiam paslaugų teikimui, atitinkančiam abi šioje nuostatoje nurodytas ir šio sprendimo 43 punkte primintas sąlygas, neatsižvelgiant į tai, ar tokios paslaugos fiziškai teikiamos valstybėje narėje, kurioje steigės paslaugų teikėjas, ar kitoje valstybėje narėje.

53 Galiausiai iš to, kas išdėstyta, matyti, kad tai, jog paslaugų teikėjas, teikiantis paslaugas, glaudžiai susijusias su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu, fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jis steigės, susisiečia su klientais per šioje kitoje valstybėje narėje steigus tarpininką, neturi reikšmės nustatant, ar nagrinjamos paslaugos gali būti neapmokestinamos pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktą.

54 Kaip pažymėjo Europos Komisija, tokiu atveju, pirma, paslaugų teikėjo fiziniams asmenims teikiamos paslaugos, glaudžiai susijusios su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu, ir,

antra, tarpininko, ? kur? kreip?si šis paslaug? teik?jas, teikiamos paslaugos yra skirtingi savarankiški sandoriai, todėl jie turi būti vertinami ir apmokestinami skirtingai.

55 Atsižvelgiant ? tai, kas išd?styta, ? pirm?j? klausim? reikia atsakyti, kad PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad, pirma, socialini? paslaug? teikimas fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje paslaug? teik?jas yra ?steig?s savo versl?, gali būti neapmokestinamas pagal šį nuostat?, ir, antra, šiuo klausimu neturi reikšm?s tai, kad min?tas paslaug? teik?jas naudojosi šioje kitoje valstyb?je nar?je ?steigtos bendrov?s paslaugomis, kad susisiekt? su klientais.

D?I antrojo klausimo

56 Antruoju klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad, kai bendrov? teikia socialines paslaugas fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje ši bendrov? yra ?steigusi savo versl?, ši? paslaug? pob?dis ir šios bendrov?s ypatyb?s, siekiant nustatyti, ar min?tos paslaugos patenka ? s?vok? „su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu glaudžiai susijusi? paslaug? teikimas <...>, [kur? atlieka] <...> organizacijos, kurias atitinkama valstyb? nar? pripažino socialine gerove besir?pinan?iomis organizacijomis“, kaip tai suprantama pagal šį nuostat?, turi būti vertinamas pagal valstyb?s nar?s, kurioje min?ta bendrov? yra ?steigusi savo versl?, teis? arba pagal valstyb?s nar?s, kurioje atitinkamos paslaugos yra fiziškai suteiktos, teis?.

57 Primintina, kad PVM direktyvos 132 straipsnyje numatyti neapmokestino atvejai yra autonomiškos S?jungos teis?s s?vokos, kuri? tikslas – išvengti skirtum? taikant PVM sistem? ?vairiose valstyb?se nar?se (2022 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Happy Education*, C?612/20, EU:C:2022:314, 27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), ir kad tas pats taikytina konkre?ioms s?lygoms, kuri? reikia norint pasinaudoti šiuo neapmokestinimu, taip pat s?vokoms ir terminams, vartojamiems šioms s?lygoms apibr?žti (šiuo klausimu žr. 2005 m. geguž?s 26 d. Sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello*, C?498/03, EU:C:2005:322, 23 ir 27 punktus ir 2016 m. spalio 5 d. Sprendimo *TMD*, C?412/15, EU:C:2016:738, 24 ir 25 punktus).

58 Iš ties?, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, nors pagal PVM direktyvos 131 straipsnio ?žangin? sakini? valstyb?s nar?s nustato neapmokestinimo s?lygas, siekdamos užtikrinti tinkam? ir s?žining? neapmokestinimo atvejus reglamentuojan?i? nuostat? taikym? bei užkirsti keli? galimiems mokes?i? vengimo, išsisukin?jimo ar piktnaudžiavimo atvejams, šios s?lygos negali būti susijusios su numatyto neapmokestinimo turinio apibr?žimu (2005 m. geguž?s 26 d. Sprendimo *Kingscrest Associates ir Montecello*, C?498/03, EU:C:2005:322, 24 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

59 Pirma, d?I PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos s?lygos, pagal kuri? paslaug? teikimas turi būti glaudžiai susij?s su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu, reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo jurisprudencij? ši s?lyga turi būti aiškinama atsižvelgiant ? šios direktyvos 134 straipsnio a punkt?, pagal kur? bet kuriuo atveju reikalaujama: kad atitinkamas preki? tiekimas ar paslaug? teikimas būtų b?tinai vykdomas su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu susijusius sandorius (2021 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA*, C?846/19, EU:C:2021:277, 59 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

60 Be to, Teisingumo Teismas nusprend?, kad iš principo glaudžiai su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkt?, susijusios bendrosios prieži?ros ir nam? ?kio paslaugos, kurias ambulatorin?s slaugos tarnyba teikia fiziškai ar ekonomiškai priklausomiems asmenims. Be to, tokiomis paslaugomis taip

pat turi būti laikomos paslaugos, teikiamos psichinė priklausomybę turintiems asmenims ir skirtos jiems apsaugoti atliekant civilinio gyvenimo veiksmus, kai šie asmenys patys negali jų atlikti, nerizikuodami pakenkti savo finansiniams ar kitiems interesams, nes tokia rizika kaip tik ir pateisino sprendimą dėl jų neveiknumo (2021 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA*, C-846/19, EU:C:2021:277, 62 ir 63 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

61 Taigi, kai viešosios teisės reglamentuojama staiga arba privatus subjektas, turintis staigos, pripažintos socialine gerove besirūpinančia organizacija pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktą, statusą, teikia paslaugas, kaip antai nurodytas ankstesniame punkte, fizinę, ekonominę ar psichinę priklausomybę turintiems asmenims, valstybės narė, kurioje turi būti sumokėtas PVM, pagal šią nuostatą privalo neapmokestinėti šią paslaugą PVM.

62 Taigi tokiomis aplinkybėmis ši valstybės narė negali, nekeldama grėsmės PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos sąvokos „su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu glaudžiai susijusi paslaugų teikimas“ autonominiam aiškinimui ir taip nepažeisdama šios nuostatos, nustatyti joje numatyto neapmokestinimo taikymo sąlygą, pagal kurią nagrinėjamos paslaugos pagal kitos valstybės narės nacionalinę teisę turi būti socialinio pobūdžio.

63 Nagrinėjamu atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad Bulgarijoje steigta bendrovė teikia pagrindinįje byloje nagrinėjamas socialines paslaugas Vokietijoje ir Austrijoje gyvenantiems fiziniais asmenims.

64 Pagal PVM direktyvos 45 straipsnį paslaugų teikimo neapmokestinamajam asmeniui vieta yra ten, kur paslaugų teikėjas yra steigėjas savo verslo.

65 Taigi PVM taikymo tikslais socialinės paslaugos fiziniam asmeniui, gyvenančiam kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje paslaugų teikėjas yra steigėjas savo verslo, yra laikomos teikiamomis valstybės narės, kurioje steigėjas paslaugų teikėjas, teritorijoje, todėl šios paslaugos apmokestinamos PVM pastarojoje valstybėje narėje.

66 Darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju apmokestinimo valstybės narė yra Bulgarijos Respublika.

67 Taigi, kaip savo išvados 47 ir 48 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, pagrindinįje byloje nagrinėjamo socialinių paslaugų pobūdį siekiant nustatyti, ar tai yra „su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu glaudžiai susijusi paslaugų teikimas“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktą, reikia vertinti atsižvelgiant į Bulgarijos PVM teisės aktus, turint omenyje tai, kad šiais teisės aktais turi būti tinkamai perkelta PVM direktyva, o jeigu taip nėra, paslaugų teikėjas, t. y. ieškovas pagrindinįje byloje, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme galėtų tiesiogiai remtis šios direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktu, siekdama užginėti su šia nuostata nesuderinamus nacionalinės teisės aktus (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

68 Šiomis aplinkybėmis, jeigu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui atlikus patikrinimus paaiškėtų, kad pagrindinis byloje nagrinėjamos socialinės paslaugos, atsižvelgiant, be kita ko, į šio sprendimo 59 ir 60 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje pateiktus aiškinimo kriterijus, yra „su globa ir rėpyba bei socialinės apsaugos darbu glaudžiai susijusi paslauga teikimas“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktą, ir ieškovų pagrindinis byloje turi „organizacijos, kuri atitinkama valstybės narė pripažino socialine gerove besirpinančia organizacija“, statusą, kaip tai suprantama pagal šį nuostatą, ji galėtų pagrįstai remtis minėtoje nuostatoje numatytu neapmokestinimu.

69 Antra, dėl PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos sąlygos, pagal kurią tam, kad paslaugos būtų neapmokestinamos, jas turi teikti viešosios teisės reglamentuojamos staigos ar kitos organizacijos, kurias atitinkama valstybės narė pripažino socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis, reikia priminti, kad šioje nuostatoje neapibrėžtos nei sąlygos, nei taisyklės dėl kitų nei viešosios teisės reglamentuojamų organizacijų socialinio pobūdžio pripažinimo. Taigi iš principo kiekvienos valstybės narės nacionaliniame teisėje turi būti tvirtintos taisyklės, pagal kurias tokioms organizacijoms gali būti suteiktas toks pripažinimas, o valstybės narės šiuo klausimu turi diskreciją (2021 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA*, C-846/19, EU:C:2021:277, 69 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

70 Šiomis aplinkybėmis PVM direktyvos 133 straipsnis valstybėms narėms suteikia galimybę šios direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatytą ne viešosios teisės reglamentuojamų organizacijų neapmokestinimą PVM susieti su vienos ar kelių 133 straipsnyje išvardytų sąlygų vykdymu. Šias sąlygas, kurios PVM direktyvoje įvardijamos kaip neprivalomos, valstybės narės gali nustatyti kaip papildomas atitinkamo neapmokestinimo taikymo sąlygas (šiuo klausimu, kiek tai susiję su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių statymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23) 13 straipsnio A skirsnio 2 dalies a punktu (dabar – PVM direktyvos 133 straipsnis), žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimo *Les Jardins de Jouvence*, C-335/14, EU:C:2016:36, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

71 Taigi valstybių narių turima diskrecija, kiek tai susiję su subjekto pripažinimu socialine gerove besirpinančia organizacija PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimo tikslais, joms nesuteikia teisės keisti šio neapmokestinimo turinio, pavyzdžiui, kaip socialine gerove besirpinančią organizaciją, kaip tai suprantama pagal šį nuostatą, kvalifikuojant privatų subjektą, kuris neteikia su visuomenės interesais susijusių paslaugų socialiniame sektoriuje arba kurio veiklos forma ar jo teikiamų socialinių paslaugų teikimo sąlygos yra nesuderinamos su tokiu pobūdžiu.

72 Dėl klausimo, kuriai valstybei narei priklauso teisė pripažinti kitas nei viešosios teisės reguliuojamas organizacijas socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis neapmokestinimo PVM, numatyto PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte, tikslais, ir, be kita ko, dėl klausimo, ar, kaip šiuo atveju, nagrinėjamos socialinės paslaugos teikiamos fiziniais asmenimis, esantiems kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje paslauga teikiama yra steigėjų savo verslą, pažymėtina, kad toks pripažinimas priklauso valstybės narės, kurioje steigėjų paslauga teikiama, ar valstybės narės, kurioje šios paslaugos fiziškai teikiamos, kompetencijai, ir reikia priminti, kad PVM direktyvoje nėra jokios jos 132 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytų sąvokų apibrėžties, todėl šios sąvokos reikšmė ir apimtis turi būti nustatoma atsižvelgiant ne tik į šios nuostatos formuluotę, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji tvirtinta, tikslus (2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *EUROAPTIEKA*, C-530/20, EU:C:2022:1014, 31 punktą ir jame nurodyta

jurisprudencija).

73 Šiuo klausimu, pirma, iš PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto formuluotąs matyti, kad žodžiai „atitinkama valstybė narė“ turi būti siejami su PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies 2 pastračiu, kuriame nurodoma, kad „atitinkama valstybė narė“ yra valstybė, kuri yra nurodyta šio straipsnio 1 dalies g punkte. Taigi, darydamas nuorodą į „atitinkamą valstybę narę“ Sąjungos teisės aktų leidėjas nurodė tik valstybę narę, kuri konkrečiu atveju turi neapmokestininti PVM šios direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytą sandorį.

74 Taigi būtų valstybė narė, kuriai PVM direktyva suteikiama mokesčių kompetencija apmokestininti šiuos sandorius PVM, t. y. apmokestinimo valstybė narė, turi neapmokestininti šiuo mokesčiu tų sandorių, kai vykdytos reikalaujamos sąlygos.

75 Antra, PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies, siejamos su jos 131 straipsniu, aiškinimas patvirtina, kad žodžių junginys „atitinkama valstybė narė“ reiškia apmokestinimo valstybė narė.

76 Iš tiesų PVM direktyvos 131 straipsnyje, kuriame tvirtintos bendrosios nuostatos, taikomos šios direktyvos IX antraštinės dalies 2–9 skyriuose, įskaitant 132 straipsnyje, numatytiems neapmokestinimo atvejams, nustatyta, kad šie neapmokestinimo atvejai taikomi „tokiomis sąlygomis, kurias valstybės narės nustato siekdamos užtikrinti tinkamą ir sąžiningą neapmokestinimo atvejus reglamentuojančių nuostatų taikymą bei užkirsti kelią galimiems mokesčių vengimo, išsisukinėjimo ar piktnaudžiavimo atvejams“.

77 Taigi iš minėto 131 straipsnio matyti, kad būtų valstybė narė, turinti taikyti minėtus neapmokestinimo atvejus, laikydamasi PVM direktyvos turi nustatyti į taikymo sąlygas, įskaitant sąlygas, leidžiančias privatų subjektą pripažinti socialine gerove besirūpinančia organizacija PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimo tikslais. Kaip nurodyta šio sprendimo 74 punkte, valstybė narė, turinti taikyti tokius neapmokestinimo atvejus, yra apmokestinimo valstybė narė.

78 Be to, jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs, kad kitą nei viešosios teisės reguliuojamą organizaciją pripažinimas socialine gerove besirūpinančiomis organizacijomis PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimo tikslais priklausytų kitos valstybės narės nei ta, kuri turi taikyti šį neapmokestinimą, kompetencijai, kaip antai, be kita ko, valstybės narės, kurioje paslaugos fiziškai teikiamos, jis nebūtų apsiribojęs nuoroda į „atitinkamą valstybę narę“.

79 Trečia, kiek tai susiję su PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktu siekiamu tikslu, kaip priminta šio sprendimo 50 punkte, užtikrinant palankesnę tam tikrą su visuomenės interesu susijusią paslaugų teikimo socialiniame sektoriuje vertinimą PVM srityje, šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo siekiama sumažinti atitinkamą paslaugų kainą ir taip padaryti jas labiau prieinamas privatiems asmenims, galintiems jomis pasinaudoti (2020 m. spalio 8 d. Sprendimo *Finanzamt D*, C-657/19, EU:C:2020:811, 29 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

80 Vis dėlto atsižvelgiant į šį tikslą atrodo logiška, kad būtų valstybė narė, kuri turi atsisakyti rinkti PVM, taikomą PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatytam paslaugų teikimui, taip leisdamą sumažinti šias paslaugas norinti gauti privatai asmenų mokėtiną kainą, neperžengdama turimos diskrecijos ribų, nustato, kurią privatai subjektą teikiamos socialinės paslaugos, atsižvelgiant į šį subjektą socialinę pobūdį, vertos tokio paties palankaus vertinimo PVM srityje, koks yra taikomas šios valstybės narės viešosios teisės įstaigų teikiamoms paslaugoms.

81 Taigi iš PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto pažodinio, sisteminio ir teleologinio

aiškinimo matyti, kad kit? nei viešosios teis?s reglamentuojam? organizacij? pripažinimas socialine gerove besir?pinan?iomis organizacijomis PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimo tikslais priklauso apmokestinan?ios valstyb?s nar?s kompetencijai.

82 Tokiomis aplinkyb?mis, kaip nagrin?jamos pagrindin?je byloje, kai bendrov? teikia socialines paslaugas fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje ši bendrov? yra ?steigusi savo versl?, šios bendrov?s pripažinimas socialine gerove besir?pinan?ia organizacija, siekiant pasinaudoti PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatyto neapmokestinimu, priklauso ne valstyb?s nar?s, kurioje šios paslaugos yra fiziškai suteiktos, šiuo atveju Vokietijos Federacin?s Respublikos ir Austrijos Respublikos, bet valstyb?s nar?s, kurioje ?steigta bendrov?, šiuo atveju – Bulgarijos Respublikos, kompetencijai.

83 Be to, š? aiškinim? patvirtina logika, kuria grindžiamos nuostatos d?l paslaug? teikimo vietos nustatymo, atspindin?ios Direktyvos 2008/8 3 ir 5 konstatuojamosiose dalyse ir PVM direktyvos 45 straipsnyje, pagal kurias paslaugos, teikiamos neapmokestinamiesiems asmenims, turi b?ti apmokestinamos toje vietoje, kur paslaug? teik?jas yra ?steig?s, neatsižvelgiant ? tai, kur šios paslaugos fiziškai teikiamos.

84 Šiomis aplinkyb?mis su tokia logika atrodo suderinama tai, kad, kaip ir apmokestinimo kompetencija apmokestinti PVM socialin? paslaug? teikim? neapmokestinamajam asmeniui, gyvenan?iam kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje ?steig?s paslaug? teik?jas, kompetencija pripažinti š? paslaug? teik?j? socialine gerove besir?pinan?ia organizacija neapmokestinimo, numatyto PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte, tikslais nustatoma remiantis kilm?s šalies principu.

85 Galiausiai reikia priminti, kad PVM direktyvos 132 straipsnyje numatytiems neapmokestinimo atvejams apibr?žti vartojam? s?vok? aiškinimas turi atitikti bendrai PVM sistemai b?dingo mokes?i? neutralumo principo, pagal kur?, be kita ko, draudžiama tuos pa?ius sandorius vykdan?ius ?kio subjektus skirtingai vertinti PVM rinkimo srityje, reikalavimus (2008 m. spalio 16 d. Sprendimo *Canterbury Hockey Club ir Canterbury Ladies Hockey Club*, C?253/07, EU:C:2008:571, 30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

86 PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto aiškinimas, pagal kur? šio paslaug? teik?jo pripažinimas socialine gerove besir?pinan?ia organizacija šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo tikslais priklauso valstyb?s nar?s, kurioje fiziškai teikiamos paslaugos, kompetencijai reikšt?, kad su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu glaudžiai susijusios paslaugos, kaip jos suprantamos pagal š? nuostat?, kurias teikia valstyb?je nar?je ?steigta bendrov?, šios valstyb?s nar?s pripažinta socialine gerove besir?pinan?ia organizacija, kaip tai suprantama pagal t? pa?i? nuostat?, šioje valstyb?je nar?je esan?iam neapmokestinamajam asmeniui, neapmokestinamos PVM, o tos pa?ios ar kitos bendrov?s, taip pat ?steigtos šioje valstyb?je nar?je, kuri? ši valstyb? nar? pripažino socialine gerove besir?pinan?ia organizacija, teikiamos paslaugos neapmokestinamajam asmeniui, gyvenan?iam kitoje valstyb?je nar?je, kuri nepripaž?sta šios bendrov?s socialine gerove besir?pinan?ia organizacija, apmokestinamos PVM. Reikia pridurti, kad toks aiškinimas teisingas, nors pagal PVM direktyvos 45 straipsn? abu sandoriai PVM tikslais bus laikomi atliktais valstyb?je nar?je, kurioje ?steig?s paslaug? teik?jas, tod?l šioje valstyb?je nar?je apmokestinami PVM, nes j? turinys panašus ir jie vykdomi to paties paslaug? teik?jo ar dviej? panaši? požymi? turin?i? paslaug? teik?j?.

87 Žinoma, pagal dabartin? S?jungos teis? PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkto aiškinimas, kaip matyti iš šio sprendimo 81 punkto, gali lemti situacij?, kai, kiek tai susij? su paslaugomis, glaudžiai susijusiomis su globa ir r?pyba bei socialin?s apsaugos darbu neapmokestinamajam asmeniui, esan?iam kitoje valstyb?je nar?je nei ta, kurioje ?steig?s

paslaugų teikėjas, paslaugų teikėjas, „sisteigų“ valstybėje narėje, kurioje taikomi švelnūs privačiojo subjekto pripažinimo socialine gerove besirpinančią organizaciją reikalavimai šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo tikslais, gali teikti PVM neapmokestinamas paslaugas valstybėje narėje, kurioje šiuo klausimu nustatomi labai griežti reikalavimai, o joje „sisteigų“ paslaugų teikėjas negali pasinaudoti tokiu neapmokestinimu. Atvirkščiai, kalbant apie su globa ir rūpyba bei socialinąs apsaugos darbu glaudžiai susijusių paslaugų teikimą, pažymėtina, kad valstybėje narėje, kurioje nustatomi labai griežti tokio pripažinimo reikalavimai, „sisteigų“ paslaugų teikėjas valstybėje narėje, kurioje nustatomi švelnesni reikalavimai šiuo klausimu, galėtų teikti paslaugas, kurios būtų apmokestinamos PVM, o pastarojoje valstybėje „sisteigų“ paslaugų teikėjas galėtų teikti šiuo mokesčiu neapmokestinamas paslaugas.

88 Vis dėlto skirtingas požiūris PVM atžvilgiu, kuris galėtų egzistuoti tarp dviejų privačiojo subjekto, teikiančio PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytas paslaugas neapmokestinamajam asmeniui, atsižvelgiant į tai, ar jie „sisteigų“ toje pačioje valstybėje narėje, kurioje gyvena ši paslaugų gavėjas, ar kitoje valstybėje narėje, atsiranda dėl to, kad, pirma, taikant PVM direktyvos 45 straipsnį tokios paslaugos apmokestinamos PVM skirtingose valstybėse narėse, laikantis PVM direktyvos ir apmokestinimo valstybės narės teisės aktuose nustatytų sąlygų, ir kad, antra, konkrečiai kalbant apie sąlygų, susijusių su šias paslaugas teikiančio privataus subjekto pripažinimu socialine gerove besirpinančią organizaciją šioje nuostatoje numatyto neapmokestinimo tikslais, Sąjungos teisės aktų leidėjas pripažino valstybių narių diskreciją, dėl kurios negalimas bet koks praktikos vienodumas. Kadangi šis galiojančio Sąjungos teisės aktų aspektas gali turėti neigiamą pasekmę, kaip teigė generalinio advokato savo išvados 73 ir 74 punktuose, Sąjungos teisės aktų leidėjas turi nuspręsti dėl galimo šio teisės aktų pakeitimo (pagal analogiją žr. 2021 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ministère public (Ekstrateritorinės sankcijos)*, C-906/19, EU:C:2021:715, 45 punktą).

89 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad, kai bendrovė teikia socialines paslaugas fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje ši bendrovė yra įsteigusi savo verslą, ši paslaugų pobūdis ir šios bendrovės ypatybės, siekiant nustatyti, ar minėtos paslaugos patenka į sąvoką „su globa ir rūpyba bei socialinąs apsaugos darbu glaudžiai susijusių paslaugų teikimas <...>, [kurį atlieka] <...> organizacijos, kurias atitinkama valstybė narė pripažino socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis“, kaip tai suprantama pagal šio nuostatą, turi būti vertinami pagal valstybės narės, kurioje minėta bendrovė yra įsteigusi savo verslą, teisę, perkeliančią PVM direktyvą.

Dėl trečiojo klausimo

90 Trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad aplinkybės, jog socialines paslaugas teikianti bendrovė pagal šios valstybės narės teisės aktus yra registruota apmokestinimo valstybės narės viešojoje įstaigoje kaip socialinio paslaugų teikėja, pakanka, kad ši bendrovė būtų laikoma „organizacija, kuri atitinkama valstybė narė pripažino socialine gerove besirpinančią organizaciją“, kaip tai suprantama pagal šio nuostatą.

91 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad siekiant kitas organizacijas, kurios nėra viešosios teisės reglamentuojamos įstaigos, pripažinti socialine gerove besirpinančiomis organizacijomis, nacionalinųs institucijos, vadovaudamosi Sąjungos teise ir kontroliuojamos nacionalinio teismo, turi atsižvelgti į kelias aplinkybes. Tarp jų gali būti specialios nuostatos, neatsižvelgiant į tai, ar jos yra nacionalinųs, ar regioninųs, įtvirtintos įstatymuose, administracinųs, mokesčio ar socialinąs apsaugos pobūdžio, taip pat į tai, kad atitinkamo apmokestinamojo asmens veikla susijusi su visuomenės interesais, kad kitiems būtų pažeista veikla

vykdantiems apmokestinamiesiems asmenims jau suteiktas panašus pripažinimas ir kad didžiulį nagrinėjimą paslaugų sėkmingai gali padengti ligonių kasos arba kitos socialinės apsaugos įstaigos, be kita ko, kai privatių ūkio subjektai turi sutartinius santykius su šiomis įstaigomis (2021 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Administration de l'Enregistrement, des Domaines et de la TVA*, C-846/19, EU:C:2021:277, 70 punktas).

92 Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 67 punkte, apmokestinamasis asmuo gali remtis PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatytu neapmokestinimu nacionaliniame teisme, siekdamas užginčyti su šia nuostata nesuderinamas nacionalinės teisės nuostatas. Tokiu atveju nacionalinis teismas, atsižvelgęs į visas reikšmingas aplinkybes, turi nustatyti, ar apmokestinamasis asmuo yra organizacija, pripažinta socialine gerove besirpinanti organizacija, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą (šiuo klausimu žr. 2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

93 Taigi, kai apmokestinamasis asmuo ginčija pripažinimą socialine gerove besirpinanti organizacija ar nepripažinimą tokia, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktą, nacionaliniai teismai turi išnagrinėti, ar kompetentingos institucijos laikosi pagal šį straipsnį suteiktos diskrecijos ribų, atsižvelgdamos į Sąjungos teisės principus, įskaitant visą pirmą vienodo požiūrio principą, kuris PVM srityje pasireiškia mokesčių neutralumo principu (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

94 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, gyvendinant PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punkte numatytą neapmokestinimą, pagal mokesčių neutralumą iš esmės reikalaujama, kad visoms kitoms organizacijoms, kurios nėra viešosios teisės reguliuojamos įstaigos, būtų taikomos vienodos sąlygos jas pripažinti panašiai paslaugų teikimo (2012 m. lapkričio 15 d. Sprendimo *Zimmermann*, C-174/11, EU:C:2012:716, 43 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

95 Iš to matyti, kad apmokestinimo valstybės narė, kuri turi taikyti šį neapmokestinimą, tai darydama negali, kiek tai susiję su dviem apmokestinamaisiais asmenimis, kurie vykdo tą pačią veiklą ir kurių eksploatavimo forma ar jį teikiamą socialinių paslaugų teikimo sąlygos yra panašios, vienu pripažinti socialine gerove besirpinanti organizacija, o kito tokia nepripažinti, nes būtų pažeistas mokesčių neutralumo principas.

96 Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją reikia konstatuoti, kad bendrovės registravimas apmokestinimo valstybės narės viešojoje įstaigoje pagal šios valstybės narės teisės aktus kaip socialinių paslaugų teikėjos gali būti kriterijus, kurį reikia atsižvelgti siekiant patikrinti, ar ši bendrovė patenka į sąvoką „organizacija, kuri atitinkama valstybės narė pripažino socialine gerove besirpinanti organizacija“, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktą, be kita ko, kai taip registruotas bendrovės šios valstybės narės mokesčių institucijos sistemiškai arba paprastai laiko tokiomis organizacijomis. Vis dėlto tokia registracija gali leisti manyti, kad atitinkama bendrovė patenka į šią sąvoką, tik jeigu reikalaujama, kad kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos, atsižvelgdamos į šio sprendimo 91–94 punktuose nurodytas aplinkybes, iš anksto patikrintų, ar ši bendrovė yra socialine gerove besirpinanti organizacija, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.

97 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies g punktas turi būti aiškinamas taip, kad aplinkybės, jog socialines paslaugas teikianti bendrovė yra registruota apmokestinamosios valstybės narės viešojoje įstaigoje kaip socialinių paslaugų teikėja pagal šios valstybės narės teisės aktus, pakanka, kad būtų laikoma, jog ši bendrovė patenka į sąvoką „organizacija, kuri atitinkama valstybės narė pripažino socialine gerove besirpinanti organizacija“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, tik jeigu

kompetentingos nacionalinės institucijos iš anksto patikrina, ar tokia bendrovė yra socialine gerove besirūpinanti organizacija, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

98 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymų priimti prejudicinį sprendimą patekusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

1. 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos, iš dalies pakeistos 2008 m. vasario 12 d. Tarybos direktyva 2008/8/EB, 132 straipsnio 1 dalies c punktas

turi būti aiškinamas taip:

pirma, socialinių paslaugų teikimas fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje paslaugų teikėjas yra įsteigęs savo verslą, gali būti neapmokestinamas pagal šią nuostatą, ir, antra, šiuo klausimu neturi reikšmės tai, kad minėtas paslaugų teikėjas naudojosi šioje kitoje valstybėje narėje įsteigtos bendrovės paslaugomis, kad susisiektų su klientais.

2. Direktyvos 2006/112, iš dalies pakeistos Direktyva 2008/8, 132 straipsnio 1 dalies g punktas

turi būti aiškinamas taip:

kai bendrovė teikia socialines paslaugas fiziniams asmenims, gyvenantiems kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje ši bendrovė yra įsteigusi savo verslą, ši paslaugų pobūdis ir šios bendrovės ypatybės, siekiant nustatyti, ar minėtos paslaugos patenka į srovą „su globa ir rūpyba bei socialinės apsaugos darbu glaudžiai susijusi paslaugų teikimas <...>, [kurį atlieka] <...> organizacijos, kurias atitinkama valstybė narė pripažino socialine gerove besirūpinančiomis organizacijomis“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, turi būti vertinami pagal valstybės narės, kurioje minėta bendrovė yra įsteigusi savo verslą, teisę, perkeliančią iš dalies pakeistą Direktyvą 2006/112.

3. Direktyvos 2006/112, iš dalies pakeistos Direktyva 2008/8, 132 straipsnio 1 dalies g punktas

turi būti aiškinamas taip:

aplinkybų, jog socialines paslaugas teikianti bendrovė yra registruota apmokestinančios valstybės narės viešojoje įstaigoje kaip socialinių paslaugų teikėja pagal šios valstybės narės teisės aktus, pakanka, kad būtų laikoma, jog ši bendrovė patenka į srovą „organizacija, kuri atitinkama valstybė narė pripažino socialine gerove besirūpinančia organizacija“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, tik jeigu kompetentingos nacionalinės institucijos iš anksto patikrina, ar tokia bendrovė yra socialine gerove besirūpinanti organizacija, kaip tai suprantama pagal minėtą nuostatą.

Parašai.

* Proceso kalba: bulgar?.